

Kujang Historische en Filosofische Studies

Aris Kurniawan

Visuele communicatie ontwerp Itenas Bandung

Ariskurniawankujang@gmail.com

Abstract

Dit onderzoek vertrekt van het traceren van kujang naar verschillende regio's in West-Java als aanvulling op verschillende eerdere kujang-studies die nog steeds fundamentele vragen stellen, met name de filosofische en symbolische betekenis van kujang en zijn relatie met de Sundanese kosmologie. Uit de zoektocht naar kujang werden vele vormen van kujang gevonden die in verschillende eerdere studies niet waren geïnventariseerd en bestudeerd als kujang-varianten. De diversiteit van het kujang-uiteerlijk van deze bevindingen is zeer interessant om te bestuderen en dieper te onderzoeken. Het kujang-vindgebied omvat Bandung en omgeving, het district Sumedang, Cirebon, Garut, Ciamis en de provincie Kanekes Banten.

Hoewel er kleine verschillen zijn in naamgeving, heeft de vorm van het hakmes bijna dezelfde structuur. De vorm verwijst naar de vorm van een vogel, of manuk in het Soendanees. Kujang heeft een historische achtergrond en een lange periode van creatie. Als traditioneel kunstwerk zit kujang vol filosofische en symbolische betekenissen.

Kunc i woorden: kujang, Soendanees, filosofische en symbolische betekenis,

Abstract

Deze studie vertrekt van onderzoek naar kujang, een traditioneel Sundanees hakmes, naar verschillende gebieden in West-Java om eerdere studies te voltooiën die nog steeds de fundamentele vraag laten staan is voornamelijk filosofische en symbolische betekenisrelatie met kujang en Sundanese kosmologie. Van de vele onderzoeken vond kujang in verschillende vormen van kujang die niet zijn geïnventariseerd als een variant van kujang, en bestudeerd in vele eerdere studies. De diversiteitsvorm van kujang is zeer interessant om te overwegen en dieper te onderzoeken. Regio waar kujang gevonden zijn onder andere Bandung en omgeving, Sumedang district, Cirebon, Garut, Kudat, en Baduy Banten Province.

Hoewel er kleine verschillen zijn in naamgeving, heeft de vorm van kujang een vergelijkbare structuur. De vorm leidt tot een vorm van een vogel, of manuk in het Soendanees. Kujang heeft een historische achtergrond en een lange periode van creatie. Als een kunstwerk tradities, kujang vol filosofische en symbolische betekenis.

Trefwoorden: kujang, soenda, filosofische en symbolische betekenis

1. VOORSCHOT

Over het algemeen staat kujang bekend als een wapen en erfstuk van het Sundanese volk afkomstig uit West-Java. Kujang heeft een lange historische achtergrond, dit wordt theoretisch gesteld; Het aantal gaten 1 op het kujang-blad is een symbool van de locatie van de township genaamd Sunda in 670 na Christus toen Tarumanegara werd geleid door Maharaja Purnawarman (verwijzend naar kujang als een kaart). Tijdens de Pajajaran-periode werd Mangukuhan kujang een erfstuk van het verenigende symbool tussen Sundapura en Galuh door de Galuh-overeenkomst in 739 na Christus [1]. Als we het hebben over de historische achtergrond van het ontstaan van de kujang, is het bestaan van kujang veel ouder dan het bestaan van de provincie West-Java.

Kujang komt niet alleen voor in de provincie West-Java, dit wordt bewezen door de vondst van oude kujang of *buhun op* verschillende plaatsen in Midden-Java en Oost-Java (o.a. het eiland Madoera). Op basis van de fysieke structuur en het materiaal hebben deze verschillende kujang overeenkomsten met kujang die in de regio West-Java wordt gevonden. Op basis van een verklaring van de heer Santosa Adiwibowo, een waarnemer en tosan aji-liefhebber uit Yogyakarta in 2010, is de term "Kujang" populairder in West-Java, terwijl het in Midden- en Oost-Java beter bekend staat als "Kudi" en "Cangak". De naamgeving van "Kujang" is alleen beperkt tot de categorie of classificatie van kujang "Ciung", "Zilverreiger" en verschillende andere soorten kujang.

Daarentegen wordt "Kudi", dat populairder is in Midden-Java en Oost-Java, door sommige kujang-onderzoekers in West-Java gecategoriseerd in "Kujang Pamangka's". Het fenomeen van verschillen in de naamgeving en classificatie van kujang is gebaseerd op de interpretatie van geliefden, onderzoekers en het gebied waar de kujang werd gevonden. Kujang met zijn verschillende verhalen, heroïsche en magische legendes bestaat nog steeds. Er is echter veel vraag naar kujang in zijn ontwikkeling, niet alleen vanwege de magie of hoop van de eigenaar om "iets" te krijgen, maar meer vanwege de esthetische waarde van de fysieke vorm en zeldzaamheid van de kujang. De eigenaren die kujang houden in verschillende gebieden in West-Java hebben de motivatie om het erfgoed van voorouders te respecteren en een vorm van versterking van het karakter als Sundanees. Afgezien van deze motivaties, zijn er ook mensen die erop jagen als voorwaarde voor persoonlijke interesses en bedoelingen die erg geheimzinnig zijn.

Figuur 1. Kudi Nogo Kukilo (Hagedis) of Kujang Naga [2]

Kujang komt van het woord Ku Jawa Hyang of Ku Dyah Hyang, met stadia: *Kujang is de oorsprong van het woord van Kudi Hyang of Ku Dyah Hyang dat verwijst naar Ku Dayang Sumbi*. Deze uitspraak was een manifestatie van het constitutionele systeem in de Nusa Kendeng of Dwipantara regio (de naam van Java in die tijd). Een van de waarden van kujang ligt in de mate van zeldzaamheid.

Op basis van feiten in het veld zijn veel van de kujang-artefacten verzameld door verzamelaars in het buitenland. Zelfs in het museum van de stad Delft heeft Nederland een collectie van meer dan 150 bladen met verschillende varianten van vormen (waaronder de zeer zeldzame kujang). Musea in West-Java, zoals Sri Baduga Bandung, hebben slechts minder dan 10 bladen en niet veel varianten van vormen. De inzameling van kujang is grotendeels het resultaat van publieke donaties. Het Geusan Ulun Sumedang Museum heeft ongeveer 30 kujang-bladen met verschillende vormen. Kasepuhan Museum en Kanoman Cirebon hebben ook niet veel kujang-collecties. De collectie kujang uit verschillende musea in West-Java is minder in vergelijking met de collectie keris, tumbak en machete. Het bestaan van traditionele wapens op het eiland Java is zeer rijk, sommige zijn in de vorm van bevers, bendho, sikkels, kudi, cenggereng, machetes, pangots, wedhung, zwaarden, speren, tot keris. De ontwikkeling van smeedkunsttechnologie is in staat om een perfectere *Tosan Aji-smeedtechniek te creëren* (*Tosan* = ijzer, *Aji* = kostbaar). Kujang bestaat uit drie elementen van grondstoffen, namelijk staal, ijzer en prestige. In latere ontwikkelingen was de kujang niet alleen een wapen, maar werd een *piandel* (een hulpmiddel om het zelfvertrouwen te vergroten) ook een symbool om de sociale status van de drager te vertegenwoordigen.

Figuur 2. Schelpvormige varianten[2]

Figuur 3. Kudi-vormvarianten [2]

Figuur 4. Multifunctioneel apparaat Kujang Kanekes Gemeenschap van de provincie Banten[2]

Figuur 5. Kujang-apparaat lijkt op Parang uit Banjar en omgeving[2]

2. METHODOLOGEN

Kujang is een cultureel werk van de Sundanese traditie, dus om het te vertalen moet ook verschillende disciplines worden gebruikt die zijn afgeleid van Sundanese culturele tradities. Volgens Budi Setiawan [3], "Omdat Kujang voortkomt uit een opvatting van het oude Soendanees constitutionele systeem als een symbool van onderwijs, moeten we dus ook in staat zijn om disciplines te lezen die zijn afgeleid van het erfgoed van Soendanees voorouders". De methoden die als referentie worden gebruikt bij het lezen ervan zijn; *Maca Totonden*, holistisch of intertekstueel *elmu panemu*, als volgt. [4]

1. Panca Verdacht, namelijk Sindir, Sampir, Sicrucian, Siloka, Sandi tina Simbul en Sasmita.
 - a. Sindir-sampir is het gebruik van verschillende zinsstructuren (*allusie*).
 - b. Silib betekent iets dat indirect wordt gezegd, maar op iets anders wordt gezinspeeld (*allude*).
 - c. Siloka is overdracht in de vorm van verschillende veronderstellingen of beelden (*aforisma*).
 - d. Sasmita, gerelateerd aan stemming en gevoelens van het hart (*diepte-aforisme*).
2. Jampe Pamake, te weten: *Panca Niti* of Vijf Stadia van de wetenschap, bestaande uit:
 - a. Niti Harti, dat is het stadium van begrip en begrip.
 - b. Niti Surti, dat wil zeggen, het niveau van waardering, zingeving en studie.
 - c. Niti Bakti, het podium van goddelijke toewijding.
 - d. Niti Evidence, dat is het stadium van het bewijzen van een wetenschappelijke aard.
 - e. Niti Sajati, die het resultaat is van de accumulatie van de vorige 4 stadia door het ontdekken van de ultieme waarheid.

Met die methode kan Kujang als volgt worden onderverdeeld in verschillende beschrijvingen.
Insinuatie: *De vreugde van de hel*

Sampir : Is een landbouwwerktuig of werktuig (pakakas) van het Soenda-volk

Silib : *Ku-Jawa-Hyang/Kudi Hyang/Ku Ujang*

Siloka: Het menselijke zelf als drager van leringen voor volmaakt welzijn
Draak-Ra met *Sandi Cimanuk* of *Rawa Manuk*

Wachtwoord van het " symbool *Manuk*" als symbool van de soevereiniteit van een land
dat Gesymboliseerd in de vorm van vogels als achtergrond of reden voor
verschijning alleen. Sasmita : *Ka-Ja-Nga* (Akashi zal er zijn)

 Ka betekent dat *Tanaga* in positie is bij *Buana Nyungcung*

 Dja of **Ja** Middel *Wujud Hurip* in positie zijn op *Wereld*
Panca Tengah

 Nga betekent dat *Seuneu Kawasa* in positie is in *Buana*

3. RESULTATEN EN DISCUSSIE

Uit de bovenstaande beschrijving blijkt dat de kujang de manifestatie is van de mens als de meest perfecte belichaming van het universum. Kujang is een filosofische waarde van goddelijke leringen of *ageman* over de oorsprong van het universum die wordt gebruikt als basis voor *Nagara Karta Gama* of een land gebaseerd op nobele religieuze waarden. *De Kudjang-vorm* is een manifestatie van de menselijke vorm als de meest volmaakte schepping. *Wudjud Kudjang*, is een manifestatie van het universum die later zal worden geschreven in het *Aji Saka Purwawisesa* schrift in de taal van *Sang Saka Kreta* of Sanskriet (Sanskriet). De naamgeving van *manuk als een symbool van staatssoevereiniteit wordt dan gepersonifieerd* of gecondenseerd in de vorm van een vogel, en *manuk is alleen de reden of achtergrond van de verschijning*. De symbolen hebben de neiging om "abstract" te zijn, *ver van de memesis*, maar van hun rationele en empirische patronen en structuren[5].

Kujang werd toen een symbool van de leer van Galeuh-na Nu Agung of Galuh Hyang Agung (Galunggung) en het staatsstelsel werd gesymboliseerd als Galudra (Garuda)-Galuh Ratu Sunda. Kujang is een symbool van een concept van Soendanees leer. Waar de conceptie van de bovenstaande leringen abstract is, waren de voorgangers van deze natie in staat om het in een visuele vorm te implementeren, namelijk kujang.

Geschiedenis van Kujang

Kujang heeft een lange historische achtergrond, het proces van zijn creatie wordt uitgebreid besproken en bestudeerd in verschillende eerdere studies [6]. Op basis van het gevonden bewijs wordt aangenomen dat veel van de kujang vóór het Pajajaran-tijdperk zijn gemaakt. Er zijn zelfs kujang-onderzoekers die beweren dat kujang al bestaat sinds de tijd van Taruma Nagara. Hoewel kujang nooit in inscripties is geschreven, is er veel bewijs dat het bestaan ervan onderbouwt, zoals; Batu Kujang megalithische site in het Sukabumi-gebied, kudi-vondsten in het Batujaya Karawang-tempelcomplex, Sukuh-tempelreliëfs in Surakarta, Sir Stamford Raffles merkt op in het boek *The History of Java* [7] enzovoort.

Volgens de resultaten van de studie van Slamet Kuntjoro[1] wordt geschat dat voordat metaaltechnologie werd bereikt tijdens de Dongson-cultuur of de bronstijd, mensen verschillende basisvormen van gereedschappen hadden gemaakt. Typische wapens of apparaten zijn gemaakt van platte stenen basismaterialen, en als gevolg van technologische ontwikkelingen zijn de basisgrondstoffen gemaakt van brons. Het gereedschap werd gebruikt als snijgereedschap, gesneden en kon worden gegooid om speldoelen te raken. Deze vorm van stenen en bronzen werktuigen ontwikkelde zich nadat de smeedijzertechnologie onder de knie was.

Een andere mening stelt, dat op het grondgebied van de archipel in het algemeen, "kudi" - gereedschappen (die lijken op hertengeweiën) jachtwapens en snijgereedschappen worden. Kudi komt voor in verschillende regio's in Indonesië, waaronder; eilanden Alor, Java, Madura, Bali, Sumatra, Sulawesi en Kalimantan. Er wordt gezegd dat *khodiq* op het eiland Madura evolueerde als een gemeenschappelijk wapen genaamd "*calok*" of *kudi calok* (*calok Monteng*) totdat het zijn vorm (evolutionair) bereikte die we nu kennen als celurit of clurit. Op het eiland Java in het algemeen onderging kudi een evolutie van vorm en ontwikkelde zich tot een vorm van gebruiksvoorwerp genaamd *bendo sikkel* (*kudi bendo*) of sikkel (functioneel).

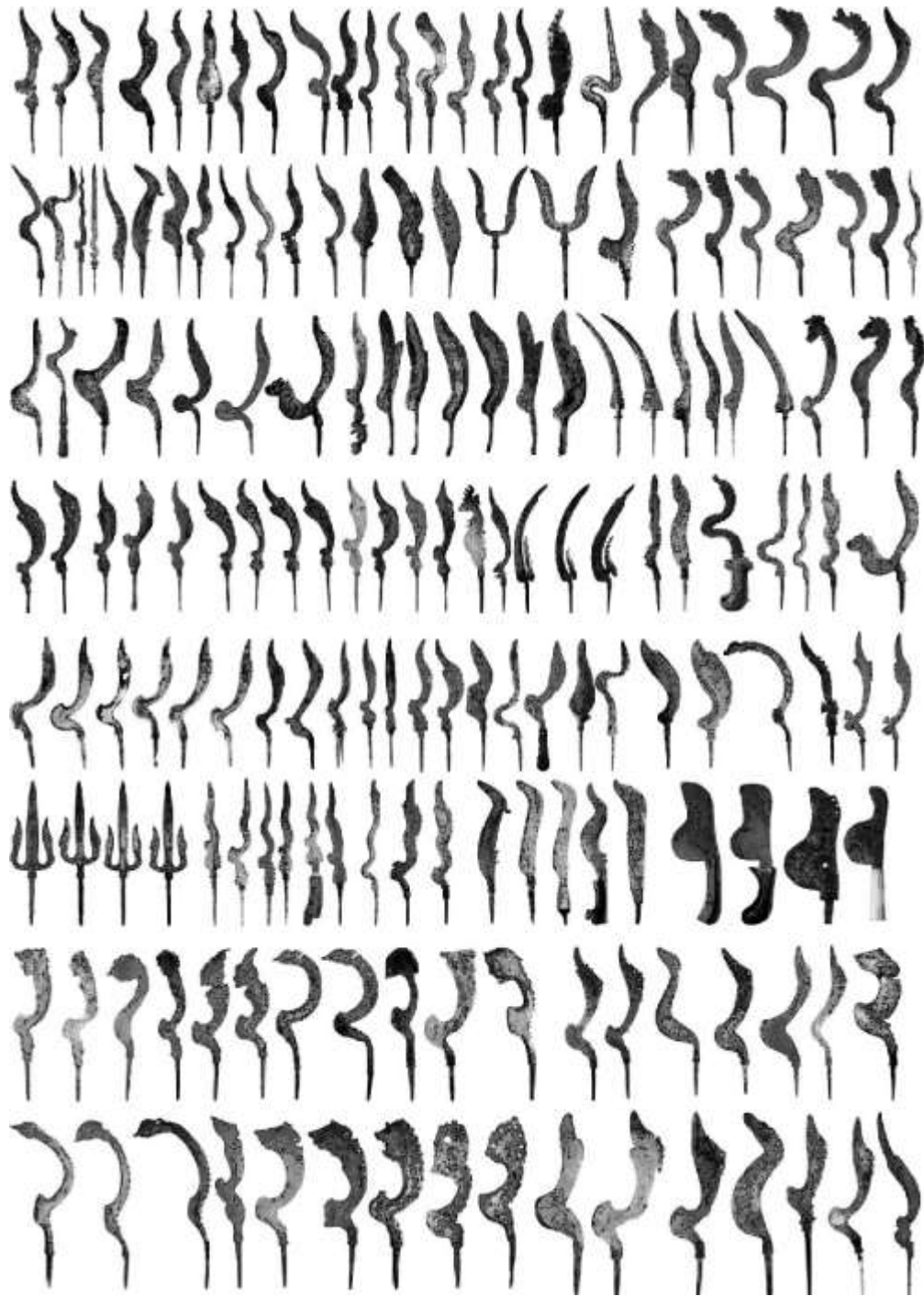
Kujang (voor de Pasundan-regio) is een wapen dat heilige en mystieke waarde heeft (rituele middelen). Het is heel duidelijk dat schurft en hakmessen verschillende functies hebben ontwikkeld. Kudi werd een functioneel hulpmiddel op Java en misschien zelfs in de hele archipel, terwijl kujang zich meer specifiek ontwikkelde en evolueerde in de Pasundan-regio (Java-eiland in het algemeen?). Kujang functioneert als een spiritueel object of beter bekend als erfstukken en amuletten (*azimat*). De multifunctionele functie van kudi omvat als rijstsnijgereedschap (*sikkel*), als krijgswerktuig. Terwijl

kujang dient als een mystiek medium, statussymbolen en amuletten (*pajimatan*) of sipat kandel (*piandel*).

In het tijdperk van Pajajaran Makukuhan of vroege Pajajaran (volgens bestaande referenties) had kujang de perfectie in uiterlijk benaderd, nadat hij was ontworpen of ontworpen door beroemde Mpu zoals Empu Windu Sarpa, Mercukunda en Ramayadi[8]. Als object van creatie kan kujang niet los worden gezien van de vervulling van de behoeften van culturele rituelen die zijn verschoven naar het Javaanse hindoeïsme. Kujang zelf werd niet alleen geschapen als een vervulling van rituele behoeften, maar onderging ook een evolutie als aanvulling op de waarden van de Sundanese cultuur in die tijd. De ontwikkeling van het systeem in waarde of orde en de eenwording van het denken werden de aanzet tot het verrijken van de vorm van kujang-kunst, zoals de vormen die vandaag de dag worden aangetroffen.

Geschat wordt dat kujang in 1170 na Christus als *amulet* of *erfstuk* (*piandel*) begon te worden gebruikt door de ambtenaren en edelen van het Pajajaran *Makukuhan-koninkrijk*. Kujang dient als een symbool van rang, respect voor leiders die een grote bijdrage hebben geleverd aan het land, de waarde van een lering enzovoort (het bewind van Prabu Kuda Lalean). Als gevolg van de relatie tussen de ontwikkeling van het constitutionele systeem en de leer van *Sunda Wiwitan* (atikan Sunda of adab Sunda), ontwikkelde de vorm van kujang zich als een implementatie van het in kaart brengen van het eiland Java (*Ku Jawa Hyang*).

Dat de zogenaamde grote krachten van de Ouden nog steeds in de spraakcultuur te vinden zijn (mondeling).

Figuur 4. De Varianten van het Kujang-formulier [2]

Kujang Soenda

Op basis van voorlopige observaties is te zien dat kujang een rijkdom aan vormen en maten heeft. In verschillende eerdere studies is het met dit begrip niet diepgaand bestudeerd over kujang. De diversiteit van het kujang-uiteerlijk is erg interessant om dieper te onderzoeken. Kujang was oorspronkelijk een multifunctioneel gereedschap en wapen [5]. Dit blijkt uit de nog steeds gebruikte kudi en kujang als hulpmiddelen in verschillende gebieden, zoals het Banyumas (kudi) gebied, de Pancer Pangawinan traditionele gemeenschap in Cisolok, Sukabumi regentschap en de Kanekes van de provincie Banten.

Op basis van bewijs van artefacten die zijn gevonden in de Kanekes (bedoeïenen) regio van de provincie Banten, blijkt dat de kenmerken van kujang, die is gecategoriseerd als een multifunctioneel hulpmiddel, heel anders van karakter zijn dan kujang, een wapen (erfstuk) van het Sundanese volk. Voor de Kanekes-gemeenschap verwijst kujang naar multifunctionele gereedschappen, die over het algemeen door mensen buiten de Kanekes worden aangeduid met de neiging om machetes te worden genoemd. De kujang waarnaar de Kanekes-gemeenschap verwijst, is dus een hulpmiddel dat alleen een functie of praktische waarde heeft, terwijl de kujang, een Soendanees erfstuk en het object in deze studie, een erfstuk is dat symbolische en filosofische waarde heeft. Dit is zeer interessant voor de auteur om een diepere studie uit te voeren, omdat de theorie een referentie is geworden (kujang als multifunctioneel instrument) en begrip van de samenleving in het algemeen.

De ontdekking van verschillende varianten van de kujang-vorm uit verschillende regio's in West-Java als onderzoeksmonsters wordt steeds interessanter om verder te onderzoeken. Hoewel kujang in verschillende regio's in West-Java wordt gevonden, betekent dit niet dat het het gebied vertegenwoordigt waar het in dat gebied is gevonden en is gemaakt. Kujang kan niet worden gelijkgesteld met ambachtelijke producten die kenmerkend zijn voor bepaalde regio's, zoals batik. Batik met Merak Ngibing motief is een kenmerk van de Garut regio en Mega Mendung Batik is een kenmerk van Cirebon. Ondertussen zijn kujang en sommige andere soorten tosan aji (die dateren uit de oudheid) niet zo. Kujang heeft betrekking op iets breders en kosmologisch.

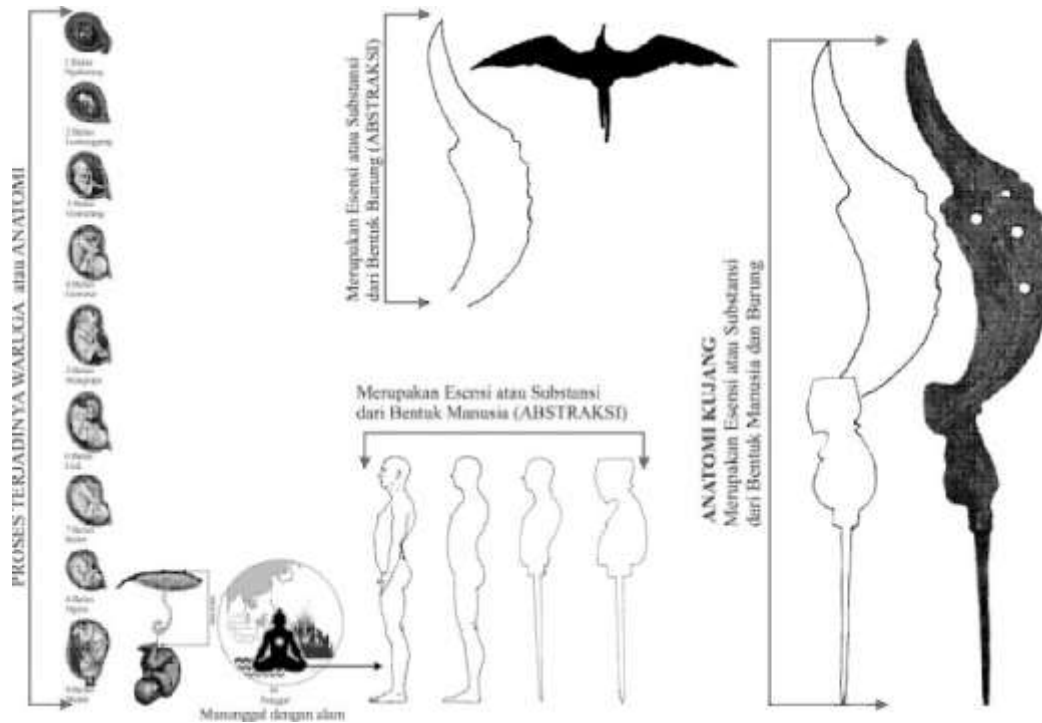
Het traceren van de verblijfplaats van kujang is een zeer uitdagende activiteit en het lijkt erop dat het een junglegebied met vreemde cultuur betreedt. In feite zijn er zoveel hakmessen die niet intact zijn en de keten van de geschiedenis verbreken. Het vinden van verschillende vormen van kujang is een kwestie van trots, wat betekent dat kujang als historisch bewijs werd bewaard. De naamgeving en classificatie van de vorm van kujang is ook zeer divers, waardoor het moeilijk is om te bepalen welke het beste past bij de kenmerken van de vorm van de kujang in kwestie. Terwijl één vorm van kudi (dezelfde vorm als de oude kudi) nog steeds veel wordt gebruikt door plattelandsgemeenschappen in Cilacap, Banyumas, Purwokerto en omliggende gebieden.

In vergelijking met de naamgeving van de *keuken* (visuele discipline of visuele stijl) van keris, zoals *Bango Dolog*, *Kuntul Ngantuk*, *Many Angrem*, *Kebo Theki* enzovoort, is de naamgeving niet altijd gebaseerd op de gelijkenis van de vorm van de messen. De keris van de Bango Bolog-keuken lijkt helemaal niet op een kraanvogel, en de keris met de Kuntul Ngantuk-keuken lijkt helemaal niet op een zilverreiger en Kebo Theki lijkt helemaal niet op een buffel.

In de discipline van het benoemen in tosan aji (keris en tumbak) geeft niet altijd direct de relatie met de vorm van verschijning aan. Om de achtergrond van de verschillende principes bij het benoemen van kujang en andere soorten tosan aji te begrijpen en te kennen, verschillende kennis met betrekking tot *Tosan aji* in het algemeen en de Soendanees cultuur. De Sundanese kosmologie als basis voor het analyseren en bestuderen van het uiterlijk van kujang zal naar verwachting leiden tot een begrip van de waarde van vorm, naamgeving, esthetiek, symbolen en filosofische betekenissen in elk kujang-blad. Het fenomeen van kujang als waarde wordt op grote schaal uitgedrukt in verschillende Sundanese sprookjes zoals: "*Kujang bij Hanjuang Siang Tujuh Ronggeng toen verdwenen*", "*Unggah Kidang Turun Kujang*", "*Kujang dua Pangadekna of Pangadegna*", "*Kujang Keur naratas in Alam Pawenangan*", enzovoort **Morfologie van Kujang-vormen**

Het begrip van kujang in het algemeen en de theorie van kujang, die als morfologische referentie wordt gebruikt, heeft een sterke neiging om kujang te benoemen op basis van mimetische symptomen. Over het algemeen wordt dit symptoom in de Sundanese samenleving gewoonlijk "*siga*" (gelijkenis) genoemd bij het zien van verschillende visuele verschijnselen. Bijvoorbeeld de naamgeving van de zilverreiger kujang, omdat wordt aangenomen dat de vorm van zijn uiterlijk lijkt op een zilverreiger, het Ciung-hert omdat wordt aangenomen dat de vorm van zijn uiterlijk lijkt op een Ciung-vogel, enzovoort. Met de analyse van de betekenis van kujang hierboven, kan de kujang worden opgesplitst

in de morfologie van de vorm van de kujang die overeenkomt met de dynamiek van de vorm van vogels (*manuk*) en het proces van menselijke geboorte en leven, volgens de interpretatie in het kruisbeeld. Een overzicht van de morfologie van het hakmes en de relatie van vormen is te zien in de volgende figuur.

Figuur 5. Kujang als abstractie van de gecombineerde vorm van mens en vogel [2]

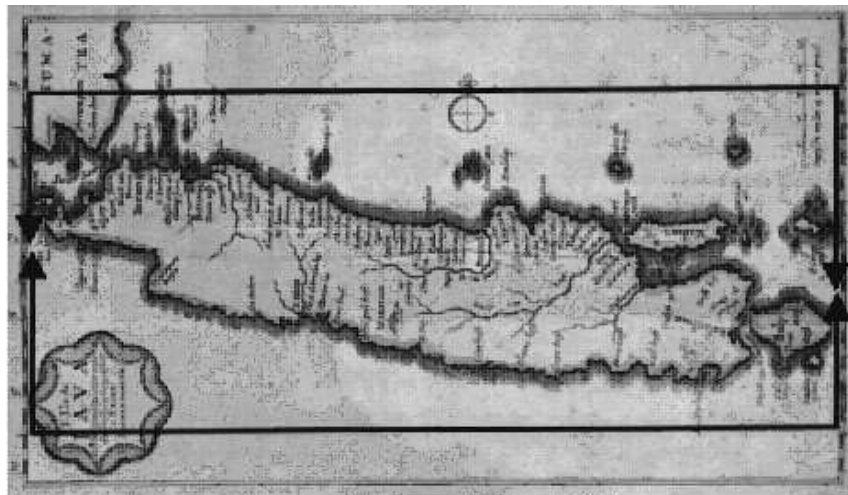
Kujang als een territoriumafbeelding

In het Pajajaran Makukuhan of Pajajaran tijdperk naderde de beginnende kujang perfectie in uiterlijk, ontworpen of ontworpen in de 4e-7e eeuw na Christus door beroemde Mpu zoals Empu Windu Sarpa, Mercukunda en Ramayadi [9]. Als object van creatie kan kujang niet los worden gezien van de vervulling van de behoeften van culturele rituelen die zijn verschoven naar het Javaanse hindoeïsme. Kujang zelf werd niet alleen geschapen als een vervulling van rituele behoeften, maar onderging ook een evolutie als aanvulling op de waarden van de Sundanese cultuur in die tijd. De ontwikkeling van het systeem in waarde of orde en de eenwording van het denken werden de aanzet tot het verrijken van de vorm van kujang-kunst, zoals de vormen die vandaag de dag worden aangetroffen.

Geschat wordt dat kujang in 1170 na Christus als *amulet* of *erfstuk* (*piandel*) begon te worden gebruikt door de ambtenaren en edelen van het Pajajaran *Makukuhan-koninkrijk*. Kujang dient als een symbool van rangstatus, respect voor leiders die veel hebben bijgedragen aan het land, de waarde van een leer enzovoort (het bewind van Prabu Kuda Lalean)[9]. Als gevolg van de relatie tussen de ontwikkeling van het constitutionele systeem en de leer van *Sunda Wiwitan* (atikan Sunda of adab Sunda), ontwikkelde de vorm van kujang zich als een implementatie van het in kaart brengen van het eiland Java (*Ku Jawa Hyang*). Dat de zogenaamde grote krachten van de Ouden nog steeds in de spraakcultuur te vinden zijn. Het verslag werd gevonden en bevestigd door Alexander Lee, een *occulte* expert en professor in de metafysica uit Amerika, het verslag vermeldt onder andere dat in een van zijn boetedoeningen, Prabu Kudo Lalean tijdens het Pajajaran Makukuhan-koninkrijk een visueel beeld of beschrijving vond van de vorm van de aarde waarop hij nu stapte. Dus vroeg Kudo Lalean

om een beoordeling aan de onderzoeksexperts. Empu Windu Sarpo bevestigde ook wat Prabu Kudo Lalean visueel vond..... d.w.z. visualisatie van het eiland Java" (Ku Jawa Hyang).

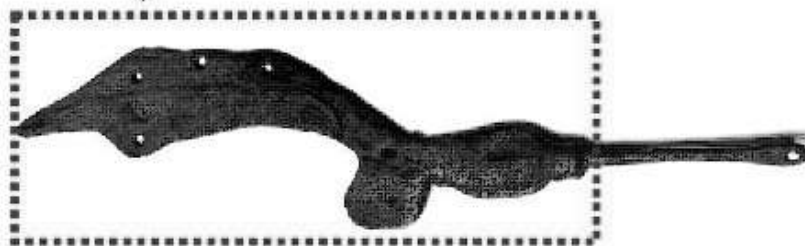
Daarna werd het mandaat overgedragen aan *Mpu Windu Sarpo* volgens de resultaten van zijn visie in de vorm van het eiland "*Jawa Dwipa*".

Peta pulau Jawa Tahun 1729

Peta pulau Jawa Tahun 1770

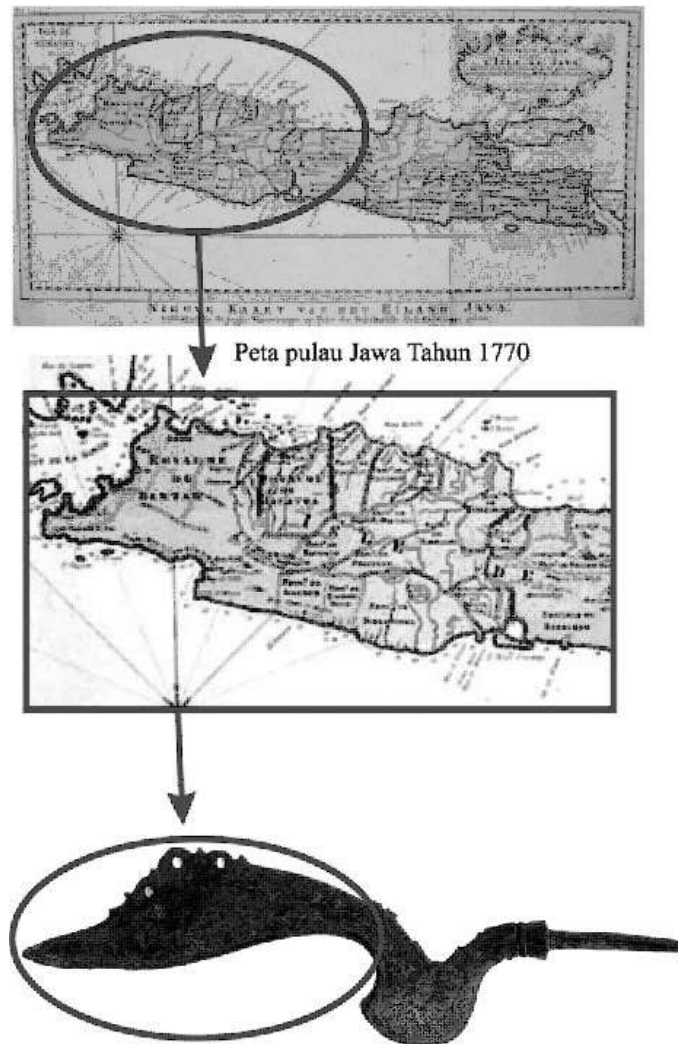

Kujang asal kata dari Ku Jawa Hvang

Figuur 6. Kujang in de vorm van een kaart van Java [10][11]

Een andere notitie werd onthuld door Sulaeman Anggapradja van Ciledug Garut[2] die onderzoek deed naar kudi en kujang. Sulaeman Anggapradja vond verschillende oude Javaanse geschriften waarin stond:

"... Een kujang genaamd de kujang keagung *Prabu Wangi* of *Sang Nata* (koning van Pasundan die stierf in het Bubat-oorlogsschandaal in 1357 na Christus), in de vorm van een kaart van Sunda-land (niet Java), die het grondgebied van Midden-Java bestrijkt. Op de kujang zijn er afbeeldingen van Ujung Kulon, Teluk Banten, Pelabuhan Ratu en anderen."

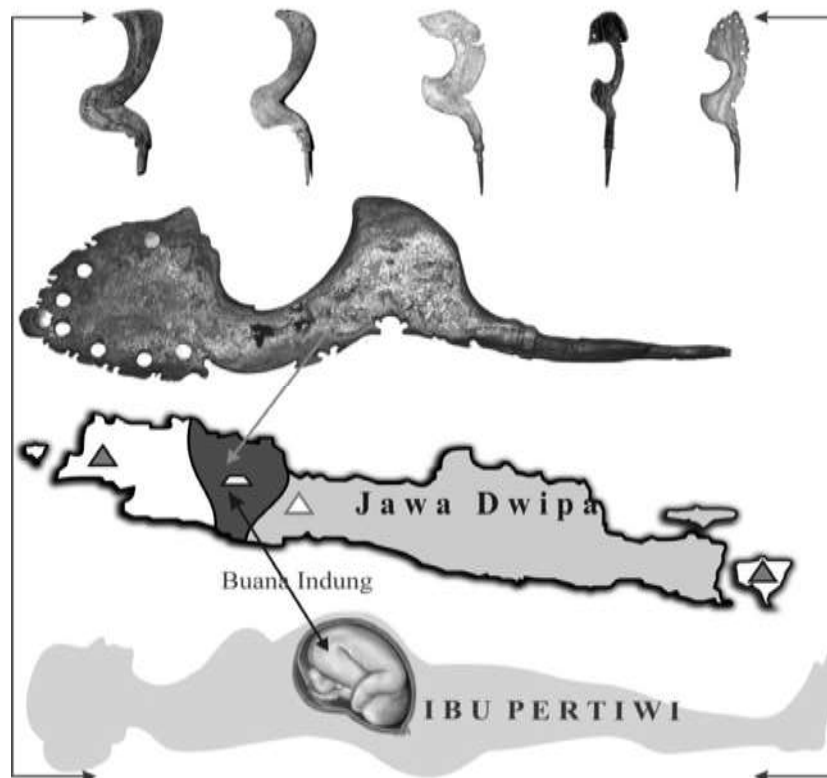
Figuur 7. De grootsheid van Kujang van Prabu Siliwangi is in de vorm van Sundanese grond voor delen van Midden-Java [10][11]

De mening van Sulaeman is anders dan de vorige twee. De basisvorm van de kujang is echter correct als een weergave van de vorm van een kaart van Pasundan of Java. Dat kujang een vorm van kaart is die ook het symbool Trimurti (drie gaten) bevat, benadert de redenering. Maar andere meningen stellen, vanwege de agrarische wereld waar rijst de belangrijkste is.

Zoals bekend is het Karawang-gebied als graanschuur van West-Java, en de ontdekking van sites die wijzen op het bestaan van het Sunda-koninkrijk (Batu Jaya-tempel, Karawang tijdens de Taruma Nagara-periode). De esthetische vorm van kujang kan een aanvulling zijn op de rituele afbeelding van vogels als symbool van verlichting (*silib -siloka* in het Soendanees bhasa). Bovendien, als je kijkt naar de slanke antilope pangarak (in sommige gebieden in de volksmond bekend als "*Cangak*") kan deze worden beschouwd als de vorm van de vogel. De relikwieën van het oude schoonheidswerk werden zeker bewerkt door een *teupa-leraar* of *mpu*.

Snouck Hurgronje, Hazeu, Kern en G.P. Rouffaer [12] rapporteerden in 1909 hun onderzoek naar kudi als een oud scherp wapen in Madura en in Midden-Java (PurwokertoBanyumas). Eigenlijk zijn hun observaties of observaties heel dicht bij de waarheid en zeer kritisch. Die kudi ging verloren en ontwikkelde zich tot een nieuwe kudi-vorm, terwijl kujang een ceremonieel erfstuk en symbool voor koningen werd.

De nieuwe vorm van wapen werd *Kudi Yangang* genoemd, in de zin van kudi, wat "heilig" (heilig) is, specifiek voor ceremonies of persoonlijke grepen of piandels. Het blijkt dat juist de kudi eigenlijk een wapen of meubel voor landbouwmachines is, terwijl de *Kudi Hyang* of *Kudi Hiyang* (*Kudyang*) nooit achteloos wordt gebruikt, behalve uitsluitend voor zelfbehoud. Landbouwwerktuigen zijn nooit beroemd geweest. Oorlogswerktuigen of wapens waarvan de messen prestige hebben. Bronnen die magische wapens noemen zijn er dus nogal wat. Bronnen die vertellen hoe het wapen is gemaakt, hoe te vechten, wat voor soort ijzer, welke wetenschap enzovoort, zijn echter zeer minimaal. Metalen die vaak worden genoemd zijn goud, zilver, ijzer, staal, tin. [13]

Figuur 8. Kujang als symbool van Moeder Aarde [2]

4. KNOOP

Over het algemeen heeft kujang een betekenis als een erfstuk dat esthetische waarde heeft die een filosofische en symbolische betekenis heeft van de Sundanese cultuur. Waar deze waarden en betekenissen bepaalde mystieke krachten hebben die van de Ene komen. Als een *wesi aji* of erfstuk van de oudheid tot nu neemt kujang een zeer speciale positie in in de Soendanese samenleving. Voor Sundanese mensen kunnen pogingen om de betekenis achter het verschijnen van een artefact, dat in deze studie kujang is, bloot te leggen, niet worden gedaan door een manier of benadering aan te nemen die buiten de context valt van de manier om de eigen gemeenschap uit te drukken. Dus de methode of benadering die wordt gebruikt bij het onthullen van de intrinsieke dimensie van Sundanese artefacten zoals de Wetenschap van Palintangan *Sunda Buhun (Oude Sunda) gebaseerd op de discipline van het Sanskrietschrift of Ha Na Ca Ra Ka (cacarakan) gebaseerd op het boek van Jendra Hayuningrat Literatuur, Pola Tiga Sunda (Sundanese Kosmologie), Pancaniti* of Five Titian Ilmu, Sundanese Aesthetic Concept in Kujang, Kujang Relief Concept, is een correcte en relevante manier of benadering in de context van de oosterse filosofie, evenals de kunstfilosofie. Dit komt omdat deze methode of benadering gebaseerd is op de begeleiding van het Sundanese leven, wat hun manier is om te filosoferen, kennis en *verklarende kracht* op te bouwen, esthetische afstand op te bouwen, maar ook kritisch, met hun eigen culturele erfgoedartefacten.

BIBLIOGRAFIE

- [1] Kuntjoro, Slamet, (2000), *Kujang, Beoordeling van Exoteria en Isoteria*, Malajalah Pamor, Jakarta
- [2] Kurniawan, Aris (2011) *Filosofische en symbolische recensie van Kujang*, Faciliteit, Programma Pascasarjana Seni Rupa ITB
- [3] Setiawan, Budi (2009), *Guaran Kujang: Kujang Discussie en Presentatie*, Seminar in Common Room Bandung, 20 november 2009.
- [4] Atmadja, D.K 2003-2009: *Palintangan Science Sunda Buhun (Oude Sunda) gebaseerd op de discipline van het Sanskriet schrift of Ha Na Ca Ra Ka (cacarakan) gebaseerd op het boek van Jendra Hayuningrat Literatuur, Pola Tiga Sunda (Sundanese Kosmologie), Pancaniti of Vijf Titiaan Wetenschap, Sundanese Esthetische Concept op Kujang, Kujang Reliëf Concept*. Ongepubliceerd artikel
- [5] Sumardjo, J. (2006): *Culturele benadering van beeldende kunst Indonesische etnische culturele tradities in kunstonderzoeksmethodologie*, Ira Adriati (ed.), *Art Research Methodology, Afdeling Schone Kunsten, Faculteit Kunst en Design, ITB*.
- [6] Suryadi, (2008), *Kujang als erfenis van de Sundanese traditie Esthetische en symbolische beoordeling*, proefschrift, ITB Fine Arts Postgraduate Program
- [7] Raffles, Thomas Stamford, (2008), *De geschiedenis van Java*, Narasi: Yogyakarta

- [8] Djati Sunda, Anis (2009). *Pantun Bogor*, www.bogor.net, geraadpleegd op 21 juni 2009
- [9] Luxamore (2001) *Kujang, The Talismanic Sickle*,
<http://www.indotalisman.com/Kujang.html>,
geraadpleegd op 10 februari 2011
- [10] <http://www.prigsbee.com/maps/indon-java.htm>,
geraadpleegd op 21 juni 2011
- [11] [http://www.raremaps.com/gallery/detail/0239gh/
Nouvelle_Carte_De_LIsle_De_Java/Schley.html](http://www.raremaps.com/gallery/detail/0239gh/Nouvelle_Carte_De_LIsle_De_Java/Schley.html)
geraadpleegd op 12 juni 2011
- [12] Horgronje ,C Snouck (1904) : *Iets Over Koedi en Badi*, TBG 47; 387- 397. Batavia : Albrecht &Co
- [13] Sukanda-Tessier, Vivian, (1984) *Aantekeningen over Sabrang, d.w.z. land aan de andere kant van de zee in klassieke Sundanese literatuur*, SPAFA Consultative Workshop of Research into Maritime History & Trade Networks, Indonesië